

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2019-10-28 Nr. LD-3327 (1.37)

I _____ Nr. _____

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Atsižvelgdami į Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2019 m. spalio 18 d. išvadą Nr. NV-2921 (toliau – išvada) teikiame patikslintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. rugpjūčio 22 d. nutarimo Nr. 912 „Dėl Žemės ūkio paskolų garantijų fondo“ pakeitimo“ projektą (toliau – Nutarimo projektas).

I. Sprendžiama problema	<p>1. Nedidelė dalis ūkio subjektų naudoja finansinės nuomos (lizingo) bendrovių teikiamomis finansinės nuomos (lizingo) paslaugomis.</p> <p>Pagal šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. rugpjūčio 22 d. nutarimo Nr. 912 „Dėl Žemės ūkio paskolų garantijų fondo“ (toliau – Nutarimas) nuostatas Bendrovė garantuoja finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms iki 60 proc. neatgautos finansinės nuomos (lizingo) sutartyje nustatytos kainos dalies sumokėjimą už ūkio subjektų perkamą naują (nenaudotą) gamybinę įrangą ir (ar) naujus (nenaudotus) įrenginius.</p> <p>Bendrovės suteiktos garantijos finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms sudaro tik nedidelę dalį visų Bendrovės garantijų lyginant su garantijomis, suteiktomis finansų įstaigoms. Pvz., per 2018 m. suteiktų garantijų suma sudarė 42,69 mln. Eur, iš jų tik 0,15 mln. Eur finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms. Priežastys, kodėl ūkio subjektai nesinaudoja finansinės nuomos (lizingo) paslaugomis, yra finansinės nuomos (lizingo) bendrovių atsisakymas suteikti finansavimą dėl per mažo garantijos dydžio ir garantijos teikimas tik už ūkio subjektų perkamą naują (nenaudotą) gamybinę įrangą ir (ar) naujus (nenaudotus) įrenginius.</p> <p>2. Poreikis teikti garantijas dėl piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis.</p>
-------------------------	--

	<p>Viena iš problemų, su kuria susiduria ūkio subjektai, yra lėšų trūkumas apyvartiniam turtui ir (ar) biologiniam turtui įsigyti.</p> <p>Siekdama išsiaiškinti poreikį teikti garantijas dėl piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis, Bendrovė atliko anketinę finansų įstaigų apklausą. Įvertinus apklausos rezultatus darytina išvada, kad garantijų teikimas dėl piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis būtų itin aktualus.</p> <p>Be to, šiuo metu galiojančiame Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatyme valstybės garantuojamai garantijų institucijai sudaryta galimybė teikti garantijas dėl piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis.</p>
II. Siūlomos priemonės	<p>Nutarimo projektu siūloma sudaryti galimybę Bendrovei:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. garantuoti finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms iki 80 proc. neatgautos finansinės nuomos (lizingo) sutartyje nustatytos kainos dalies sumokėjimą už ūkio subjektų perkamą ne tik naują, bet ir naudotą gamybinę įrangą ir (ar) įrenginius; 2. teikti iki 80 proc. garantijas dėl piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis.
III. Priemonių kaštai	Papildomų valstybės biudžeto lėšų siūlomoms priemonėms įgyvendinti nereikės.
IV. Nauda visuomenei	<ol style="list-style-type: none"> 1. Daugiau ūkio subjektų galėtų naudotis finansinės nuomos (lizingo) paslaugomis ir įsigyti ne tik naują, bet ir naudotą gamybinę įrangą ir (ar) įrenginius, taip pat ūkio subjektams sumažėtų skolinimosi kaštai. 2. Garantijų teikimas dėl piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis ūkio subjektams sudarytų galimybes gauti finansavimą palankesnėmis sąlygomis (mažesnės palūkanos, ilgesnis grąžinimo terminas ir kt.). Nauda būtų ne tik ūkio subjektams, bet ir piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui (didesnis klientų skaičius, mažesnė rizika nemokumo atveju).

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (toliau – Teisingumo ministerija) išvadų laiku nepateikė, tačiau iš esmės į visas pastabas, kurios buvo suderintos darbo tvarka, ir kurioms pritarrė Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė, atsižvelgta.

Papildomai paaiškiname, kad Nutarimo projektu, atsižvelgiant į Valstybės skolos įstatymo nuostatas, leidžiančias ne tik Lietuvos Respublikos Vyriausybės, bet ir jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka nagrinėti prašymus dėl garantijų suteikimo, taikyti poveikio priemones, vykdyti suteiktų garantijų apskaitą ir kt., siūloma įgalioti Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministeriją rengti ir tvirtinti teisės aktus, reglamentuojančius garantijų teikimą, laikantis Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatyme ir Nutarime įtvirtintų nuostatų.

Taip pat papildomai paaiškiname, kad Bendrovė finansines priemones įgyvendina vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. lapkričio 4 d. nutarimo Nr. 1367 „Dėl

Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo įgyvendinimo“ 2.3 papunkčiu, o nacionalinės plėtros įstaigos veiklą vykdo vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. spalio 17 d. nutarimo Nr. 1046 „Dėl pavedimo vykdyti nacionalinės plėtros įstaigos veiklą“ 3 punktu.

Be to, Teisingumo ministerija išvadoje atkreipė dėmesį, kad teikiant garantijas naujo reguliavimo pagrindu, turėtų būti įvertinama, ar tenkinamos Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklės. Paaikškiname, kad Nutarimo projektu siūlomi pakeitimai atitinka 2008 m. birželio 20 d. Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (Nr. 2008/C 155/02) (toliau – Komisijos pranešimas) 3.4 dalyje nurodytas sąlygas (garantija susiejama su konkrečiu finansiniu sandoriu; garantijomis užtikrinama ne daugiau kaip 80 proc. negrąžintos paskolos arba kito finansinio įsipareigojimo; ūkio subjektų mokama garantinė įmoka padengia riziką, susijusią su garantijos suteikimu, taip pat iš mokamos garantinės įmokos kaupiami atidėjiniai garantiniams įsipareigojimams vykdyti) ir neprieštarauja Sprendime išdėstytiems Europos Komisijos argumentams, dėl kurių įtvirtinimo garantijų schema Europos Komisijos galėtų būti aiškinama kitaip nei Sprendime ir atitinkamai laikoma valstybės pagalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė išvadoje atkreipė dėmesį, kad atsižvelgiant į Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 18.1 papunktį, Nutarimo projektu nauja redakcija dėstomo Nutarimo preambulėje atsisakytina straipsnių ir straipsnio dalies trumpinių. Atsižvelgiant į tai, kad Nutarimo projektas priimamas įgyvendinant konkrečius Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo (toliau – Valstybės skolos įstatymas) straipsnius, t. y. 4 straipsnį ir 8 straipsnį, o ne visą Valstybės skolos įstatymą, preambulėje nurodytas ne tik įstatymo pavadinimas, bet konkretūs įstatymo straipsniai.

Nutarimo projektą parengė Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos Finansų skyriaus (vedėja N. Radišauskaitė-Kudūkė, tel. (8 5) 239 1253) vyriausiasis specialistas Marius Butkus, tel. (8 5) 239 1069.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. rugpjūčio 22 d. nutarimo Nr. 912 „Dėl Žemės ūkio paskolų garantijų fondo“ pakeitimo“ projektas, 3 lapai.

2. Institucijų, pateikusių išvadas pavėluotai, raštų kopijos, 3 lapai.

Ministras

Andrius Palionis

Marius Butkus, tel. (8 5) 239 1069, el. p. marius.butkus@zum.lt